

MURÁNSKE

4

NOVINY

X. ROČNÍK ■ DVOJMESAČNÍK ■ SEPTEBER 2017 ■ 0,50€

ŠTVRTSTOROČIE RÓDEA MURÁŇ 21. - 22. JÚL 2017

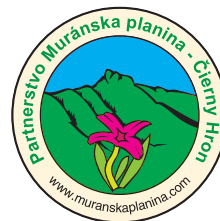

Opäť u predaji

"NAŠTARTUJME A S PROGRAMOM MURÁNSKA PLANINA - ČIERNY HRON 2017"

GP - P MPCH 2017/10/1/4

LEVANDA v novom šate

Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Partnerstva

Muránska planina - Čierny Hron v rámci Grantového programu

Našartujeme s Partnerstvom Muránska planina - Čierny Hron

Čiastočná revitalizácia a obnova ruiny hradu Muráň - Dom veliteľa

S FINANČNOU PODPOROU
BANSKOBYSTRICKÉHO
SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

Vážený kolego

Přečetla jsem si Vaši publikaci Semienka pre život. Byla jsem nadšená. Je vidět - kantori. Srozumitelné, volné i vázané verše nejen osvětlují, ale i vychovávají.

Jsou plné lidskosti, lásky, přírodních zákonů, hlubokých myšlenek i ponaučení.

I kolega Blanár svými ilustracemi umocnil umělecký zážitek. Přiblížil nádheru muránské krajiny, kterou tak rád kreslil i můj manžel a kterou i já poeticky miluji.

S úctou
Sylva Knedlová

OBNOVA HRADU MURÁŇ

Od polovice mája sa už tradične začali práce na obnove Muránskeho hradu. Tento rok obec v rámci národného projektu „Zapojenie nezamestnaných do obnovy kultúrneho dedičstva“, opäť vytvorila osemnásť pracovných miest. Národný projekt je finančne podporený Ministerstvom kultúry SR a Európskym sociálnym fondom v rámci operačného programu Ľudské zdroje a Banskobystrickým samosprávnym krajom v rámci projektu: „Čiastočná revitalizácia a obnova ruiny hradu Muráň - Dom veliteľa“.

Po nutnej údržbe areálu po zime, sa začalo s prípravami na samotné murárske zásahy. Paralelne sme rozbehli konzervovanie stien Koháryho paláca a čiastočnú rekonštrukciu Prejazdu Hlavného paláca. Nevyhnutnou komplikáciou pri stavebnom postupe je nahrádzanie drevených stavebných výstuh novými trámami, ktoré sa zamurovávajú na pôvodné miesta.

Špeciálna pozornosť sa tento rok venovala rekonštrukcii čelnej fasády na Dome Veliteľa. Na realizáciu tohto úseku sa podarilo nadviazať spoluprácu so skúsenými remeselníkmi z hradu Gýmeš.

Koncom mesiaca august sa vymurovali kaverny v exteriérovom plášti Protitureckéhobastiónu (na tzv. Severnej vyhládke). Tieto práce budú

realizované za použitia špeciálnej horolezeckej techniky a realizovať ich budú odborníci na danú problematiku z Moravy, ktorí v minulosti už zachraňovali havarijný stav na

zvyškoch budovy hradného Výťahu.

Už teraz sa dá zhodnotiť, že táto sezóna bude úspešná počtom stavebných zásahov, aj ich rozsahom. Murárske práce je z technologického

hľadiska síce nutné zastaviť koncom septembra, ale projekt potrvá až do novembra.

Kamil Nováčik

Pán MILAN SOJÁK

(1953) Z Revúcej - najmladší z troch bratov (JÁN, VLADIMÍR) pochádza z Muráňa. Jeho súrodenci si v našej obci postavili domy a on často zavíta domov najmä k svojej 87 ročnej mame do starorodičovského domu Sojákovcov. Vždy treba niečo opraviť, upraviť, prerobiť či prispôsobiť obec-

Cestami SNP za osudmi Muránčanov „Otca vítal ťažký guľomet v okne..“

ným požiadavkám. Mnohé sa v dome zmenilo, no jednako dýcha históriou, hlavne udalosťami z čias druhej svetovej vojny, keď sa na výšnom konci v tzv. PRÍDEĽU (ulica od penziónu Lykovec po kaplnku) usalašili Nemci. Na drevenom „gangu“ (dlhá chodba - otvorená veranda) stále vidím svojho strýka - vtedy 4 ročného Ferka špacírovať sa so samopalom na pleci, ktorý mu z dreva vystrúhal otec. „Du bis Partizan?“ - prihovril sa mu Nemec a on sa už potom bál aj vykuknúť z izby. Jeho najstarší brat JÁN však už mal vtedy 22 rokov a svoje spomienky na kruté roky svojej mladosti si nenechal pre seba. Jeho traja synovia s typicky chlapčenskou dobrodružnou povahou prijímali zážitky svojho otca s nefalšovaným záujmom.

Možno mnohé zo života pána JÁNA SOJÁKA (1922 - 1995) zostalo nedopo-

vedané, no udalosti v čase SNP (1944) a vojny (1939 - 1945) v jeho podaní sa natrvalo vryli do pamäti jeho najmladšieho syna MILANA. Vtedy (ako uviedol) boli partizáni sústredení v oblasti PLOSKÉHO, HRLICE a posádku umiestnili na KROKAVE. Z Muránčanov napr. aj PAVEL HRBÁL (Maratín), PAVEL HALUŠKA (od Fabuli), PAVEL SKLENÁRIK (od Fidora), JÚLIUS FRANDEL (od Strapáka), JÁN VRBJAR (od Vendľa) atď. Zbehlí aj domov, pešo horami zvládali dlhé trasy - cez Ratkovské Bystré a potom Čertážňou cez kopce. Väčšina z nich bývala na nižšom konci, ale pán Soják musel ísť na výšný koniec a hneď v prvom dome, kde bývali Vrbjarovci (teraz Marek Spišák s rodinou), ho v okne vítal ťažký guľomet. Tam v blízkosti križovatky hliadkovali Nemci. Kontrola prebehla bez problémov, pán Soják bol vtedy vo vojenskej uniforme a legitimoval sa

vojenskou knižkou. Dokonca domov o tri domy vyššie prišiel aj s flintou na pleci. Ubehlo však pár minút - možno polhodina a susedia museli usmerniť Nemca, do ktorého dvora vklzol práve skontrolovaný vojak. Ten mu potom musel flintu odovzdať. Po pár dňoch ho odvieďli do školy, kde už bolo sústredení pár mladých chlapov a pribúdali ďalší. Pokračovanie tejto udalosti už v Muráni poznáme. Niektorých zastrelili a iným nariadili koncentračné tábory. Aj otec pána Milana Sojaka, ktorý príbeh z roku 1944 vyrozprával takmer na jeden dúšok, časť svojej mladosti strávil nedobrovoľne v Nemecku. Rovnako ako väčšina z nás aj on zdieľa názor, že je dôležité približovať mladej generácii dejinné súvislosti, ponúknuť jej reálny obraz o živote ľudí v čase vojny, pravdu o našich predkoch.

- RS -

73. výročie SNP

Aj tohto roku sme sa opäť stretli pri pamätníku padlých hrdinov v obci Muráň, dňa 29. 08 o 17:00 hod. Tentoraz nás potešila väčšia účasť našich občanov, najmä prítomnosť našej „mlade“

- JH -

Moja mamička, žijúca posledné roky svojho života so mnou vo Veľkom Krtíši, netrpezlivo očakávala nové vydanie MN, každý deň sa ma po príchode z práce domov pýtala, či som jej doniesla vytlačené nové číslo. Nuž a tú jej nedočkavosť som „podedila“ aj ja. Vždy čítam muránske noviny plná dojmov, teším sa z noviniek, ktoré sa dozviem, smútim za ľuďmi, ktorí odišli spať svoj večný sen na kopiec pod hradom, pospomínam si na zážitky s ľuďmi, o ktorých sa v novinách píše. Možno, keby som vedela o aktuálnom obsahu čísla, našla by som priliehavú fotku vo fotoarchíve mamky.

Čo teraz spomenúť skôr? Milo

ma prekvapilo ako si Miro Leško spomína na našu rodinu. Boli sme susedia, chodila som k pani učiteľke kočikovať Jura či Riša. Ja som dlho nevedela, že je v rodine bratom pani učiteľky, pre mňa bol ich synom a to mi ostalo dodnes. Taká maličkosť: vôbec som mu nezaviedla ako mu sel alebo chcel? (neviem) nosiť školskú tašku na chrbte až do konca ZDŠ. Vláňajšie stretnutie na akcii „Dni obce 2016“ ma veľmi potesilo a ďakujem za príjemnú spomienku

OHLAS

Veľmi sa mi páči posledná strana novín. Pekné i smutné výročia ľudí žijúcich v rodnej dedine. Želám Vám, všetci oslávenci, k narodeninám okruhlym a polo okruhlym, nech ste zdraví, nech sa Vám splnia sny. Som šťastná, že nezabúdate na tých, ktorí nebývajú v Muráni, ale sa k Muráňu hrdlo hlásia ako napr. Milan Kvetko, posielam Ti gratuláciu z VK, nech sa Ti darí. Zblahoželať Ruženke Svoreňovej k okrúhlemu výročiu mi robí nesmiernu radosť. Spomínam si, ako sme spolu ces-

tovali do Revúcej autobusom „Kucukom“ či „tisovským“ alebo „popradom“, Ruženka do PTŠky, Bobík a my študenti do gymnázia a Vierka Šandriková do susednej ZDŠ. Boli to pre mňa vzácné chvíle, veľa sme debatovali o živote, o svojich zážitkoch, o tom, čo píšeš. Roky ubehli, chuť písať Ťa nikdy neprestala baviť a teraz sa môžeš o svoje zážitky podeliť s nami, čitateľmi MN. Pripomínaš nám aj krásne spomienky na svoje spolužiačky, tiež oslavujúce okrúhle výročie. Želám Tebe a Tvojim žijúcim spolužiačkam (aj mojej sestre) pevné zdravie, radosť a pohodu.

Bea Hrušková

Zo školských lavíc na salaš

Po dlhšom čase ma k spomienkam na školské roky v Muráni opäť priviedol bývalý spolužiak pán PETER KUBAŠKO, ktorý sa už v januári 2017 zaradil k mojim rovesníkom - sedemdesiatnikom. Blahoželáme mu (hoci neskôr) k okrúhlemu jubileu, ale zároveň aj k júnovým meninám mu prajeme hlavne dobre zdraviečko. Svoj produktívny život strávil v prírode na salaši. Pre túto prácu sa rozhodol najprv zo zdravotných dôvodov a ako mi naznačil, poradil mu to jeden z našich obľúbených učiteľov. Vlastnil dom pri námestí v Muráni, no teraz žije mimo našej obce. Roky na zaslúženom dôchodku sa rozhodol stráviť v kolektíve sociálneho zariadenia. Je slobodný, avšak má jedného dospelého syna, ktorý už má svoju rodinu. Pochádza z piatich detí: Július, Ján, Jožko a Gitka, s ktorými je stále v kontakte.

Na priloženom zábere zo 6.A triedy Peter Kubaško patrí k najvyš-

ším chlapcom, no môj smutnejší postreh: žije z nich asi len tretina. Pre pamätníkov uvádzame prehľad (jún 1959):

1. rad (zľava): FRANTIŠEK HLODÁK, MÁRIA KRŠTIEŇOVÁ, HELENA HRBÁĽOVÁ, MARTA SKLENÁRIKOVÁ, ANNA ŠKVARKOVÁ, učiteľ JÚLIUS GAJDOŠ, VIERA SPIŠÁKOVÁ, RUŽENA HAJDÚKOVÁ, MARGITA DENDĚŠIOVÁ, EMÍLIA VRBJAROVÁ, MILAN MEDERI.

2. rad: PETER KUBAŠKO, JÁN GORDIÁN, JÁN VRBJAR, JÚLIUS BEŇO, IGOR KAZIMÍR, JOZEF SKLENÁRIK, SLAVOMÍR MICHALSKÝ, JOZEF POHORELEC.

3. rad: JURAJ VRBJAR, JAROSLAV SPIŠÁK, VÁCLAV SPIŠÁK, VLADIMÍR KORFANTA, FRANTIŠEK FRANDEL.

- RS -

Vytúžená šípová ruža môjho otca

Keď sme boli mladí, do pamätníka sme si písali „ruža v trní, ruža v kríčku, ešte krajšia v pamätníčku“. Keby ešte aj dnes boli v móde pamätníčky, napísala by som do neho: „Ruža v trní, ruža v kríčku, ešte krajšia v našej záhradôčke“. Je leto, kvitnú šípové ruže. Práve o takomto čase si spomínam na príhodu so šípovou ružou z môjho detstva.

Môj otec mal veľmi rád šípové ruže, preto náš dvor zdobili ruže rôznych farieb. Neboli to ruže kríčkové, ale stromčekové. Prečo? Zálubou môjho otca Františka bolo štepenie. Z hory si doniesol divý šíp, zasadil ho do zeme a čakal pokým sa príjme, keď sa prijal bolo ho treba zaštepíť. Zvlášť veľkým snom môjho otca bola jedná vytúžená ruža. Hoci sme doma mali ruže od výmyslu sveta, po tejto mu obzvlášť srdce túžilo. A prišla chvíľa keď si svoj vysnívaný štepík ruže priniesol domov, nevedno odkiaľ. Zaštepil ho, netrpezlivo čakal, až sa dočkal. Objavil sa prvý púčik, čo bolo znamenie, že sa ruža prijala. Radosť bola obrovská. Otec si ju chránil ako oko v hlave. No nechránil ju nadiľho. Nastal vytúžený deň, keď púčik rozkvitol do plnej krásy. Spolu s otcom sme sa radovali. Mala som asi desať rokov. Po príchode zo školy domov som už pri bráničke zacítila tú príjemnú vôňu ruže. Bola to ozaj kráľovská ruža. Jej vôňa sa šírila po celom dvore. Chcela som ju oňať, no to som nemala. Stromček bol väčší ako ja. Naklonila som ju, no milá ruža nevydržala a praskla. Bolo mi všelijako, len nie dobre. Nevedela som, čo mám robiť. Bežala som za mamou, aby sme ju nejako napravili, no už sa nedalo nič robiť. S malou dušičkou som čakala na príchod otca z roboty. Len čo otec otvoril bráničku, hneď videl, že s jeho ružou nie je nič v poriadku. Prišiel k nej a tak veľmi sa nahneval, že ju vytrhol zo zeme. Veľmi ma mrzelo, že som môjmu otcovi pokazila tú veľkú radosť. Bála som sa, čo so mnou bude, no prešlo mi to dosť dobre. Trocha pokričal, veď som si to aj zaslúžila, no po chvíli ho zlosť prešla.

Po tejto príhode náš dvor zdobili nie jedna, ale asi zo tri takéto vysnené ruže môjho otca. Škoda, že sa nezachovali doteraz. Ale som veľmi rada, že sa môjmu otcovi splnil jeho veľký sen.

Bohdana Halušková

Neúcta

Touto cestou sa obraciam na Vás, majitelia psov, aby ste zväžili vodenie Vašich štvornohých miláčikov bez vŕdzok na cintorín. Nie je vôbec príjemný pohľad na hroby, ktoré sú znečistené psími výkalmi. Myslím si, že to je zneuctenie hrobov a mŕtvych, ktorí tam odpočívajú svoj večný sen. No nie je to len neúcta k tým mŕtvym, ale aj voči príbuzným, ktorí sa o tie hroby starajú.

Majitelia, zväžte čo robia Vaši štvornohí miláčikovia pri hroboch a na hroboch. Konkrétne, my sme hrob vysypali štiepkou, keďže tá stará stratila farbu, kúpili sme novú a hrob upravili. Teraz máme štiepku rozhrabanú psami, zmiešanú a na viacerých miestach s kopami výkalov (prikladám foto). Z uvedeného dôvodu som sa rozhodla takto osloviť majiteľov psov a poprosiť ich, aby psov bez vŕdzky na cintorín nevodili a hroby nezneuctovali.

Štefaňárová Z.

Malá dedina pod horami

V jednej malej dedine, kde sa nachádzalo asi 150 domov, bývajú dvaja starí mládenec s matkami. Jedného dňa ich napadlo, že pôjdu do sveta, zunovalo sa im žiť na lazoch. Dohodli sa, že pôjdu pracovať do Ostravy, alebo Karvinej do uhoľných baní. Úfajú sa, že zarobia veľa peňazí a možno sa tam aj oženia a usadia sa. Keď to oznámili svojim mamkám, v dome nastal veľký nárek. Mamky, už staršie ženy o tom nechcú ani počuť. S plačom im hovoria: „Kde by ste tam išli? Vy vôbec nerozmýšľate?! Chcete nás tu nechať samé? Čo si samé počneme? Môžeme ochorieť, kto nám pomôže? Tie bane sú veľmi nebezpečné, už veľa baníkov tam zahynulo. Ostaňte doma, veď máte robotu na JRD“. Synovia sa nedali odhovoriť. Mamičky im nachystali jedlo na cestu. Vypražili im rezne, naplnili veľké kurča, nachystali šalát do pohárov, upiekli chlieb, koláče, buchty a závin. Takto ich dobré a starostlivé mamky vybalili a odprevadili s plačom na stanicu. V Plešivci zistili, že rýchlik im ide až o 3 hodiny. Rozhodli sa tento čas stráviť v staničnom bufete. Tam si vybalili jedlo a kým všetko nepojedli, nepohli sa. Potom začali inak rozmýšľať a pustili sa do plaču. Uvedomili si, že ich mamky mali pravdu, že v bani ich môže zabiť a mamky ostanú samé. Až jeden z nich prehovoril: „Ty, Jano, nenastupujme mi na ten rýchlik, vráťme sa mi domov. Posledný vlak nám ide o 23:00 hod.“. Ako si povedali, tak aj urobili. Vrátili sa v noci domov.

Dedinka tichá, ľudia snívajú svoje sny. Z blízkej hory sa ozýva nočná sova, svojim hu, hu... Chlapi sa potichu vtiahli cez otvorené okná do svojich postelí. Zakryli sa až po uši, že ich nebolo ani vidieť. Keď ráno vstala matka jedného z nich, išla po niečo do synovej izby a tam niekto silno chrápe. Veľmi sa preľakla a utekala povedať susede - Janovej mame, že má v dome zlodeja. I druhá žena zisťuje to isté. Chcú volať políciu, no jednu z nich napadne pozrieť sa pod perinu, len čo to urobila prebudil sa syn. Ten vyskočil z postele ako jeleň, zľakol sa, lebo nevedel čo sa robí. Mami natešené z návratu synov ich oboch objímajú. Hovoria im: „Včera sme sa za vás modlili, aby vám Pán Boh dal rozum, aby ste sa vrátili domov. Tešíme sa, že sa nám to splnilo a na dobré obrátilo“.

Irena Hégerová

**Obec Muráň Vás srdečne
požýva na kultúrne podujatie**

„DEDINA OŽÍVA“,

ktoré sa uskutoční dňa

23.09.2017 o 17.00 hod.

v kultúrnom dome v Muráni.

Kultúrne podujatie sa uskutoční pri príležitosti

25. výročia založenia FS Levenda a

20. výročia od hudobnej nahrávky

„Krásny kraj muránsky“.

V programe sa predstaví FS Levenda, FS Zdychava,
FS Ľahota a heligonkári.

Tešíme sa na Vašu účasť.

Vítazi Blšky 2017

1. miesto:	Martin Kochjar st.
2. miesto:	Ján Kubaško
3. miesto:	Pavel Antal
za najdlhší odpal:	Ján Beňo
za najbližší hod ku kolíku:	Pavel Antal
najstarší účastník:	Ján Kubaško
najvernejší účastník:	František Kršteň

Bc. Jana Hajdúková

Prázdniny v školskom roku 2017/2018

Prázdniny	Posledný deň vyučovania pred začiatkom	Termín prázdnin	Začiatok vyučovania po prázdninách
Jesenné	27. október 2017 (piatok)	30. október – 31. október 2017	2. november 2017 (štvrtok)
Vianočné	22. december 2017 (piatok)	23. december 2017 – 5. január 2018	8. január 2018 (pondelok)
Polročné	1. február 2018 (štvrtok)	2. február 2018 (piatok)	5. február 2018 (pondelok)
Jarné BB, ZA, TN kraj	16. február 2018 (piatok)	19. február – 23. február 2018	26. február 2018 (pondelok)
Jarné KE, PO kraj	23. február 2018 (piatok)	26. február – 2. marec 2018	5. marec 2018 (pondelok)
Jarné BA, NR, TT kraj	2. marec 2018 (piatok)	5. marec – 9. marec 2018	12. marec 2018 (pondelok)
Velkonočné	28. marec 2018 (streda)	29. marec – 3. apríl 2018	4. apríl 2018 (streda)
Letné	29. jún 2018 (piatok)	2. júl – 31. august 2018	3. september 2018 (pondelok)

Rozpis zápasov I. trieda - 2017/2018

kolo	dátum a čas	mužstvá	skóre	strelci
1.	20. 08. 2017 o 16.00 h.	TJ Družstevník Klenovec - TJ Tatran Muráň	0:4	Radovan Matajz (2), Ján Cibula (2)
2.	27. 08. 2017 o 16.00 h.	TJ Tatran Muráň - TJ Družstevník Kráľ	1:0	Ján Cibula
3.	03. 09. 2017 o 15.30 h.	ŠK Rimavská Seč - TJ Tatran Muráň	0:0	
4.	10. 09. 2017 o 15.30 h.	TJ Tatran Muráň - TJ Uzovská Panica	3:0	Ján Cibula, Jakub Fatľa, Matúš Vavrek
5.	17. 09. 2017 o 15.00 h.	FC Radnovce - TJ Tatran Muráň	3:0	
6.	24. 09. 2017 o 15.00 h.	TJ Tatran Muráň - TJ FK Veľký Blh		
7.	01. 10. 2017 o 14.30 h.	ŠK Bastav Revúca, Revúčka - TJ Tatran Muráň		
8.	08. 10. 2017 o 14.30 h.	TJ Tatran Muráň - MFK Jelšava		
9.	14. 10. 2017 o 14.30 h.	TJ Ožďany - TJ Tatran Muráň		
10.	22. 10. 2017	voľno		
11.	29. 10. 2017 o 14.00 h.	OFK Sirk - TJ Tatran Muráň		
12.	08. 04. 2018 o 15.30 h.	TJ Tatran Muráň - TJ Družstevník Klenovec		
13.	15. 04. 2018 o 15.30 h.	TJ Družstevník Kráľ - TJ Tatran Muráň		
14.	22. 04. 2018 o 16.00 h.	TJ Tatran Muráň - ŠK Rimavská Seč		
15.	29. 04. 2018 o 16.00 h.	TJ Uzovská Panica - TJ Tatran Muráň		
16.	06. 05. 2018 o 16.30 h.	TJ Tatran Muráň - FC Radnovce		
17.	13. 05. 2018 o 16.30 h.	TJ FK Veľký Blh - TJ Tatran Muráň		
18.	20. 05. 2018 o 17.00 h.	TJ Tatran Muráň - ŠK Bastav Revúca, Revúčka		
19.	26. 05. 2018 o 17.00 h.	MFK Jelšava - TJ Tatran Muráň		
20.	03. 06. 2018 o 17.00 h.	TJ Tatran Muráň - TJ Ožďany		
21.	10. 06. 2018	voľno		
22.	17. 06. 2018 o 17.00 h.	TJ Tatran Muráň - OFK Sirk		

Blahoželáme

Pred 85 rokmi - presne 30. augusta 1932 sa v rodine vychýreného stolára pána ÉHNA narodilo dievčatko MILUŠKA. Ako jedináčik bola ich najväčšou radosťou i pýchou. Milkin otec vyrábala v Muráni jedinečný nábytok - aj pre svoju mamu objednal otec ako svadobný dar spálňu - v tom čase posteľ, nočné skrinky, skrine, stôl a stoličky. Bola svetlá, zdobenie bolo nádherné - pripomínalo ihličie stromov a kovanie (kľučky a pod.) zlaté.

ÉHNOVCI si postavili domček na Vyšnom konci a z dcéry sa stala pani učiteľka na 1. stupni ZŠ v Muráni. Pani Emília je slobodná, bezdetná, tak ako viaceré dámy na jej bývalej ulici v Muráni, ba i príbuzná pani Margita s týmto nevšedným priezviskom v našej obci (už zosnulá). Z viacerých kolegyň pani učiteľky EMÍLIE ÉHNOVEJ sa stali jej dobré kamarátky. Na dôchodku, ktorý trávi v opatrovateľskom zariadení v Jelšave, udržiavala skvelý kontakt s ADELKOU MICHALSKOU, ale aj po jej smrti pravidelne číta aj Muránske noviny zásluhou našej známej prispievateľky IRENKY HEGEROVEJ. Z kamarátskych vzťahov napr. s Ing. Antonom Stankovičom i PhDr. Jurajom Sojárom sa vždy úprimne tešila a svoju náklonnosť im opätovala.

Vážená pani učiteľka! Žiaden človek nie je sám a Vy žijete aj v srdciach svojich rodákov. Na Vás nezabúdajú dobrí známi, kolegovia a mnohí Vaši žiaci.

S úctou a želaním duševnej pohody a stále lepšieho zdravia aspoň do Vášho trojicferného jubilea

Mg. Ružena Svoreňová

55 rokov

Dagmar Dudorová

60 rokov

Miroslav Krštieň
Darina Kavková

65 rokov

Dušan Laboš

70 rokov

Anna Labošová
Mária Grendová
Margita Kotzmanová
Eva Struhárová

80 rokov

Juraj Kochjar

OPUSTILI NÁS

Osud je občas veľmi krutý, nevráti čo raz vzal... Zostanú iba spomienky a v srdci veľký žiaľ...

Dušan Cibulša
Ján Hajdúk
Ján Ilko
Ing. Ľudovít Albíni

Máte pre nás tip na reportáž, námietku na článok? Neváhajte a dajte nám vedieť! Osobne, písomne, alebo emailom: obec.muran@mail.t-com.sk. Uzávierka pre prispievateľov do novín č. 5/2017 je 23. októbra 2017. Tešíme sa na spoluprácu.

Neprešlo jazykovou úpravou

SPOMIENKA

„Kto bude teraz brúsiť píly?“

Tak tento problém v duchu riešilo, ale aj nahlas vyslovilo v názve uvedenú otázku nemálo našich dedičanov po správe, ktorá nás zastihla 17. 07. 2017, keď navždy odišiel vo veku 85 rokov náš spoluobčan pán JÁN HAJDÚK - muránsky rodák. Dátum jeho úmrtia - poznačený sedmičkami sa už natrvalo vryl do pamäti najbližších, no aj deň jeho narodenia v roku 1932 bol v našej obci nevšedný - priestupný 29. február. Každý človek si píše kurikulum (curriculum vitae) sám, teda vlastný životopis svojimi skutkami, správaním, dosiahnutými úspechmi, svojím miestom medzi ľuďmi. Po modlitbách žien zo skupiny Levenda za nášho zosnulého príbuzného sme sa s Mgr. Evkou Struhárovou zhodli v rámci spomienok na neho, že každý človek je síce nahraditeľný, ale žiaden neupadne do zabudnutia - zotrvá v našich myšliach ako jedinečná osobnosť s určitým poslaním, miestom v našom živote.

Pán JÁN HAJDÚK, hoci už v úctyhodnom veku, bol vyhľadávaný ľuďmi z Muráňa i z okolitých aj vzdialenejších obcí až do konca svojho života. Najmä chlapi oceňovali jeho schopnosť precízne nabrúsiť pomôcky na pílenie dreva - píly a hlavne kotúčové píly ako súčasti cirkulantov. Záujemcov o jeho služby bolo stále dosť, pre nedostatok času niektorým odporúčal podobného odborníka v Revúcej. Vraj keď dvaja robia to isté, nie je to vždy to isté, ale život nás nakoniec prinúti prispôbiť sa novej realite. My už tiež s pánom Hajdúkom nespíšeme spolu nevšedné žartíky jeho o 10 rokov staršieho brata Pavla a môjho otca, jeho trefné satirické poznámky či humorom okorenené krčmové komentáre, uštipace a hrubšieho zrna nezabudnuteľné výroky bývalého už zosnulého strelmajstra bývalých troch muránskych kameňolomov, ako sme si to s ujom Janom ešte nedávno plánovali aj s cieľom pobaviť čitateľov Muránskych novín. Po 40 dňoch najväčšieho smútku zostane pán Ján Hajdúk už len v našich najkrajších spomienkach. ČEST JEHO PAMIATKE!

S úctou neter Ruženka

Narodili sa

Nesmelým bozkom začína rozprávka, končí sa úsmevom malého dieťaťa. To nie je rozprávka, to je už život sám, nech veľa šťastia prinesie i Vám.

Patrícia Duláková
Peter Radič

Rýchly recept na chutné raňajky

Bolo by hriechom vyhadzovať suchší chlieb, z ktorého ešte možno vykúziť rýchle chutné delikatesy.

Plátky chleba jemne potriete maslom, ostrým kečupom, nakladajte plátky šunkovej salámy (šunky, pizza šunky a pod.) a plátky syra. Vrch ozdobte ešte kolieskami zelenej papriky.

Prípravené obložené chlebíky v pekáči vložte do vyhriatej rúry asi na 150 °C, čas cca 8 - 10 min. Dobrú chuť!

Mgr. Ján Svoreň